

tilbageførsler her fra landet til de andre nordiske lande kendes ikke, men for så vidt angår mindreårige under forsorg har antallet for Københavns vedkommende i tiden fra den 1. juli 1969 til den 1. juli 1970 udgjort 67. Samarbejdet mellem de nordiske politimyndigheder foregår ganske uformelt ved direkte forhandling pr. telefon eller fjernskriver.

Medens udlevering af lovovertrædere til de andre nordiske lande kan ske efter lov nr. 27 af 3. februar 1960, findes der ikke en tilsvarende udtrykkelig hjemmel til udlevering af de personer, der omfattes af det foreliggende forslag. Udlevering af personer af denne kategori kan undertiden finde sted på grundlag af samtykke fra de pågældende, men er i øvrigt sket i henhold til loven om udlændinges adgang til landet. Det kan imidlertid være tvivlsomt, om fremmedloven i alle tilfælde giver fuldt tilstrækkelig hjemmel til udlevering, og loven kan i hvert fald ikke anvendes over for danske statsborgere. Hertil kommer, at man i alle de nordiske lande har anset det for hensigtsmæssigt at søge gennemført regler, der er fastsat under speciel hensyntagen til den særlige kategori af personer, der her er tale om; spørgsmålet om udlevering af en person til fortsat forsorg eller behandling bør således ikke vurderes ud fra fremmedpolitimæssige hensyn, men alene ud fra overvejelser af, hvor forsorgen eller behandlingen bedst kan gennemføres.

3. Forslaget giver hjemmel til, at personer, der efter beslutning af en myndighed i et andet nordisk land skal anbringes på institution eller andet særligt opholdssted, af politiet kan udleveres her fra landet til det pågældende land. Den udenlandske myndigheds beslutning skal være truffet i henhold til vedkommende lands lovgivning om forsorg for børn og unge, psykisk afvigende eller personer der misbruger beruselsesmidler, herunder euforiserende stoffer, eller om foranstaltninger over for forsømmelige forsørgere eller erhvervs- og subsistensløse. Ligesom efter lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge eller Sverige kan den, som ønskes udleveret, forlange, at spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for udlevering er opfyldt, prøves af retten.

Om forslagets øvrige indhold henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

4. Der er i Finland, Norge og Sverige udarbejdet tilsvarende lovforslag, og det er med de nævnte landes justitsministerier aftalt, at den foreslåede lovgivning så vidt muligt skal træde i kraft den 1. januar 1971.

I Norge og Sverige er lovgivning om udlevering

gennemført i juni 1970, og i Finland er lovforslag netop fremsat. I bilag 3 til lovforslaget er det danske lovforslag og de tilsvarende bestemmelser i de nævnte lande opstillet som paralleltekster.

Island har ikke deltaget i det nordiske samarbejde, men det er fra islandsk side tilkendegivet, at man vil søge at gennemføre en tilsvarende lovgivning i foråret 1971.

5. Der har ved forslagets udarbejdelse foreligget udtalelser fra indenrigsministeriet, socialministeriet, direktoratet for statshospitalerne, præsidenterne for vestre landsret, østre landsret, Københavns byret, Århus by- og herredsret, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Den danske Dommerforening og Foreningen af politimestre i Danmark.

Udtalelserne blev afgivet på grundlag af et tidligere lovudkast, og de indvendinger imod dette udkast, der fremkom i forbindelse med høringen, er i alt væsentligt taget til følge ved udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag.

Lovforslagets gennemførelse skønnes ikke at ville medføre særlige administrative konsekvenser eller væsentligt forøgede udgifter for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til stk. 1. Efter denne bestemmelse omfatter forslaget som ovenfor nævnt personer, der efter beslutning af en myndighed i et af de andre nordiske lande skal anbringes på institution eller andet særligt opholdssted i henhold til vedkommende lands lovgivning om forsorg for børn og unge, psykisk afvigende eller personer, der misbruger beruselsesmidler, herunder euforiserende stoffer, eller om foranstaltninger over for forsømmelige forsørgere eller erhvervs- og subsistensløse. Med den således anvendte sprogbrug sigtes ikke til betegnelser i den danske lovgivning, men til begreber, som dækker den modsvarende lovgivning i de andre nordiske lande. En oversigt over den pågældende lovgivning i Danmark, Finland, Norge og Sverige er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

Der har under de nordiske forhandlinger været enighed om, at en anmodning om udlevering af en person som hovedregel skal kunne efterkommes, selv om der ikke efter lovgivningen i det land, hvorfra udlevering kræves, er hjemmel til tvangsforanstaltninger over for den pågældende. Sådanne situationer vil ikke sjældent kunne forekomme. Åndssvage kan således tvangsanbringes i Danmark, Finland og Sverige, men ikke i Norge; i Finland og Norge er der hjemmel til frihedsberøvende foranstaltninger over for forsømmelige forsørgere, me-